

**DET KONGELIGE
LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENT**

Statsråden

Næringskomiteen
Stortinget
0026 OSLO

Deres ref
MH/fg

Vår ref
201200782

Dato
11.06.2012

**Dokument 8:106 S (2011-2012) Representantforslag fra
stortingsrepresentantene Harald T Nesvik, Per Roar Bredvold og Torgeir
Trældal om å oppheve konsesjonskravet for skogeiendommer**

Jeg viser til oversendelse fra Stortingets næringskomité datert 24. mai 2012 der komiteen ber om Landbruks- og matdepartementets vurdering av ovennevnte representantforslag.

Representantene har fremmet følgende forslag:

"Stortinget ber regjeringen fremme forslag om endring i lov 28. november 2003 nr. 98 om konsesjon ved erverv av fast eiendom (konsesjonsloven) mv. ved å oppheve konsesjonskravet for skogeiendommer, innen utgangen av 2012."

De samme representantene har også fremmet et eget forslag om å oppheve boplikten for skogeiendommer - Dokument 8:107 S (2011-2012). Dette forslaget er nært knyttet til det ovennevnte forslaget, men blir besvart i eget brev.

I representantforslaget er det blant annet vist til NORSKOGs notat av 26. mai 2011 til Stortingets næringskomité, hvor det er argumentert for at eiendomsstrukturen er til hinder for økt avvirking og at det er behov for flere større eiendommer som gir mer effektiv drift. Det er også vist til statistikk fra Statistisk sentralbyrå over skogeiendommer etter fylke og størrelse. Jeg vil påpeke at denne tabellen ikke er relevant for å belyse omfanget av konsesjonspliktige skogeiendommer, da det er eiendommens totalareal som legges til grunn ved konsesjonsvurderingen.

Jeg vil videre peke på at konsesjonsloven har som formål å regulere og kontrollere omsetningen av fast eiendom blant annet for å oppnå "slike eier- og bruksforhold som er mest gagnlige for samfunnet", jf. § 1. Etter § 2 kan fast eiendom, med de unntak som følger av loven, ikke erverves uten konsesjon. Det følger av konsesjonsloven § 4 at konsesjon ikke er nødvendig ved erverv av *bebygde* eiendom under 100 dekar, der fulldyrka eller overflatedyrka jord ikke er mer enn 25 dekar. Arealkravene gjelder uavhengig av om det dreier seg om erverv av rene skogeiendommer eller eiendommer som består av både skog- og jordbruksarealer. For erverv av *ubebygde* skog- og jordbrukseiendommer er det konsesjonsplikt uavhengig av eiendommens størrelse. Konsesjonsloven ble sist endret i 2009. Formålet med endringen var blant annet å forenkle og tydeliggjøre reglene om bo- og driveplikt. Konsesjonslovens virkeområde ble i det vesentligste videreført uendret.

Jeg er enig med forslagsstillerne i at det bør legges til rette for at grunneier skal ha faktisk og juridisk rådighet over egen eiendom, og at grunneier skal ha mulighet for å styrke sitt næringsgrunnlag med basis i egne ressurser. Men jeg mener at oppheving av konsesjonsplikten på skogeiendommer ikke er måten å gjøre dette på.

Konsesjonsplikten er et viktig virkemiddel for å sikre at erververe av jord- og skogeiendommer er skikket til å drive eiendommen, at ervervet innebærer en driftsmessig god løsning, samt at hensynet til helhetlig ressursforvaltning og kulturlandskapet ivaretas. En opphevelse av konsesjonsplikten vil medføre at det offentlige ikke vil ha mulighet til å komme i inngrep ved erverv som vil kunne svekke viktige samfunnshensyn som konsesjonsloven skal ivareta. Dette vil kunne føre til irreversible negative virkninger for landbruket, og dette er en risiko som det ikke er ønskelig å åpne opp for. Risikoen er til stede enten det dreier seg om erverv av rene skogeiendommer eller eiendommer som består av både jord- og skogarealer.

Forslagsstillerne legger vekt på behovet for å utvikle en sunn eiendomsstruktur og å legge til rette for eierskap av større areal og en mer aktiv forvaltning. Jeg mener det er andre virkemidler enn å oppheve konsesjonsplikten for skogeiendommer som bør brukes for å bidra til en slik utvikling.

Det følger av landbruks- og matmeldingen at regjeringen vil endre praksis i forbindelse med deling av landbrukseiendom, jf. jordloven § 12. Dersom det blir enklere å dele fra, kan det blant annet føre til at flere ønsker å selge skog i områder der det er vanskelig å få kjøpt slike arealer i dag.

Videre er det i meldingen lagt opp til en gjennomgang av retningslinjene for priskontroll etter konsesjonsloven ved omsetning av skog. Skogsdrift binder kapital i lang tid, og i den grad det investeres i oppbygging av ny skog er det viktig at slike investeringer kan avspeiles i skogverdien. Priskontroll ved erverv av skog bør ta hensyn til dette, og til at skogsdrift utøves annerledes i dag enn for noen tiår siden.

Departementet vil vurdere nærmere om retningslinjene for priskontroll fanger opp dette på en egnet måte.

Endringene vil kunne stimulere til økt utbud av skogeiendommer samtidig som selger vil kunne få en høyere pris ved salg.

I Meld. St. 9 (2011-2012) om landbruks- og matpolitikken er det for øvrig lagt til grunn at de juridiske virkemidlene i eiendomspolitikken er oppdatert i forhold til dagens behov, og at arealgrensene for konsesjon og reglene om bo- og driveplikt ligger fast.

Med hilsen

Lars Peder Brekk